

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 9 d'Agost 1930.—Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XXIV

Una veu autoritzada

HEM llegit, amb l'atenció que desperta el seu contingut, un manifest polític, adreçat a Catalunya, per un dels seus homes qui ha sabut prendre i alhora mantenir amb fermesa, malgrat tots els desagradables obstacles que li han oposat els seus enemics, l'actitud valenta i patriòtica que havia d'ésser norma de conducta política per els altres cabdills catalans. El contingut d'aquest manifest el trobem acertadíssim i digne, per tots conceptes, del venerable prohóm que l'ha redactat. Compartim integralment tot l'ideari que en ell s'hi exposa i trobem inexplicable el silenci d'una gran part de la premsa catalana i especialment d'aquella que es diu demòcrata i defensora de l'ideal republicà català. Aquest silenci, aquesta mena de sabotatge a un manifest tan ple de sinceritat i fent exposició d'uns propòsits tan nobles i patriòtics, sembla estigui inspirat en la gelosia que sempre desperta l'home que sap lluitar amb amor, valentia i honradesa per el seu ideal.

El cabdillatge, aureolat de puresa i vertader prestigi, que avui exerceix Francesc Macià, sobre una gran part de catalans i totalment sobre la nostra joventut, esperançadora força de demà, és una cosa que realment pot despertar la copdicia d'aquells *senyors* polítics que sols per a satisfer llur vanitat, els agrada acabdillar grans masses populars, però són tan valents i decidits que la mateixa remor d'aquestes masses els espanta, i aleshores amb prou feines són bons per dir-se republicans revolucionaris, única modalitat que es pot ostentar en un país monàrquic, puix ésser republicà conservador (nàaturalment de la monarquia) és una cosa que costa fer lligar, excepte al senyor Vallés i Pujals de la Lliga.

Encara que aquesta veu llençada a Catalunya per un dels apòstols de la seva independència, que més ha sofert en el seu llarg i injust exili, no hagi estat acollida, per algun dels nostres diaris catalans, amb la cordialitat que es mereixia, no per això deixarà d'ésser veritat ço que l'auster polític diu en el seu manifest i ens reca extraordinàriament que hagin estat dos partits polítics que estimem els més sords a la proposta de Macià. De l'esmentat manifest reproduïm:

«Que aquesta campanya contra el nacionalisme integral la menin la Lliga, fins a cert punt és lògic i natural. Tots sabem el que ella, ara com sempre, representa. Però que la menin els d'Acció Catalana i els d'Acció Republicana no s'hi val, és incompreensible.

Fóra molt millor per a Catalunya que, en lloc de fer campanyes d'aquesta mena, treballéssim per a unir-nos tots els catalans que no volgüem, ni per omisió, la més mínima complicitat amb aquests homes de Catalunya que per sarcasme malden com cap altre partit espanyol per a salvar la monarquia.

Jo crec, i em sento en el deure de dir-ho a Catalunya, que, ara, és el moment d'anar a una unió tots els partits catalans, netament catalans, sigui quin sigui llur matis nacionalista, siguin quines siguin llurs tendències socials, siguin quines siguin llurs creences. Per anar a les eleccions, em direu? Per anar a les eleccions per les eleccions, no! Ara menys que mai. Unes eleccions fetes sense el previ retorn a la normalitat i amb temps per a la propaganda lliure, ja sabem el falses que han d'ésser i el resultat que han de donar. Que no en saben els polítics espanyols i els de La Lliga de fer eleccions!

Per què, doncs? Per afirmar la voluntat de Catalunya, amb eleccions o sense eleccions. Que Catalunya, pels seus representants que elgirá en aquesta unió, vol que anem a les eleccions? Anirem a les eleccions. Que vol que anem al parlament? Anirem al parlament. Però, llavors, hi anirem junts, compactes, amb el programa de reclamacions a fer-hi i que ja haurem formulat, junts també, atemperat, doncs, per tots els matisos de totes les fraccions que integraran aquesta unió, ço que vol dir que constituirà un ver plebiscit de Catalunya, menat per nosaltres mateixos. Que aquesta voluntat plebiscitària és escoltada pel parlament? Treballarem per afermar els llaços cordials d'una convivència. Que el parlament se'n desentén? Ens entornarem a Catalunya, disposats a fer el que Catalunya exigeixi de nosaltres.

Si davant del Coratge de la Lliga, nosaltres no tenim la virtut de fer aquesta unió sota un programa que ens sigui comú, sense renunciar ningú a les seves modalitats, sinó més aviat afermant-les en el principi en el qual han de basar-se totes, siguin quines siguin, i que no és altre que el dret que té Catalunya a la llibertat i a la solució de tots els seus problemes i encara en el deure de servir-se digna, no tenim dret a l'existència política ni ciutadana; no som capaços sinó de fer eleccions per fer eleccions, de barallar-nos, de fer programes més o menys plens d'habilitat, però buids i mancats del sentit de responsabilitats que en aquests moments ens exigeix Catalunya.»

R. M.

La pleb—que de vegades es integrada de majors contribuents i sometenistes—propendeix a la demagogia o a la dictadura; el poble tendeix sempre a la democràcia.

Sala Vayreda

Grup d'artistes olotins

Dissabte passat, amb extraordinària concurrència, fou inaugurada una exposició de pintura i escultura d'un grup d'artistes d'aquesta ciutat.

A l'acte de la inauguració hi assistí l'Excel·lentíssim Ajuntament, el Director de l'Escola de Belles Arts, senyor Iu Pasqual, els joves artistes expositors i una representació d'Acció CIUTADANA.

Les obres exposades, fóren elogiades per el distingit públic que hi assistí i foren molts que, entusiasmats per la bella iniciativa que porten a cap els nostres artistes, es feren socis protectors.

Acció CIUTADANA fa vots perquè aquesta simpàtica entitat tingui més durada de la que desgraciadament solen tenir les coses del nostre poble.

ELS ARTISTES EXPOSITORS

Pintors: Ramon Barnadas, Bartomeu Mas, Pere Gussinyé, Josep Pujol, Olivet Legares, Melcior Domenge, Iu Pasqual, V. Solé Jorba, Lluís Carbonell, Angel Vila, Joan Vilà.

Escultors: Martí Casadevall, E. Vèlez, Lluís Carbonell, Angel Vila, Jaume Sala.

COMENTARI

Ramon Barnadas. Ens ofereix un bon paisatge, «Riera de Sant Jaume», executat sense preocupacions de tècnica i amb molta sinceritat.

Bartomeu Mas. En la tela que actualment ens dona a conèixer, hi trobem a mancar la condició més elemental, espontaneïtat i sinceritat; creiem, però, que el jove pintor Bartomeu Mas ens podria oferir això que demanem.

Pere Gussinyé. Ens mostra un bell paisatge olotí, excessivament preciosista; aquest artista, coneixedor d'una tècnica perfecta, a voltes oblida que la naturalesa no és solament una cosa superficial. Precisa a vegades enfonsar l'espasa fins a fer sang. Les coses belles també tenen una ànima per dins. Amb tot i això, s'hi revela la bona qualitat de l'artista.

Josep Pujol. Ens ofereix des de Barcelona un bodegó molt reduït de tamany. Es com una riulla comercial, però simpàtica i amable. En Pujol no oblida que en els bodegons cal determinar la qualitat de cada cosa i ho aconsegueix força admirablement; podria, però, donar-nos una obra de més empena.

Olivet Legares. Dues notes molt lluminoses i agradables. La llum, però, no sempre ha d'aconseguir-se amb grocs excessivament brillants, amb contrast de foscos plens d'intensitat; pot obtenir-se d'una manera menys sistemàtica, o sinó cal recordar el vell Vayreda. En la pintura d'Olivet Legares s'hi veu el pintor experimentat i el coneixedor de l'ofici.

M. Domenge. Exposa una nota d'una tristor aclaparadora. No cal dubtar que podria donar-nos a conèixer una obra molt millor. No hi ha res més trist que donar la sensació que s'exposa una pintura únicament per sortir de compromís. Melcior Domenge té entre nosaltres un prestigi i això caldria recordar-ho.

Iu Pasqual. Aquest meritíssim artista no ha vacil·lat gens en exposar un dels seus millors paisatges. Amb la tela «Palomós», hom pot contemplar una bona pintura. Nosaltres li agraïm la seva esplendidesa.

V. Solé Jorba. Dos paisatges, «Pallers» i «Poble de Montagut». Aquest últim és un retrat fidel del paisatge de l'alta Garrotxa. Aconseguir pintant, la característica de cada lloc, no és una tasca planera; això acredita una vegada més les seves condicions. Amb la tela «Pallers» no aconsegueix la vigorositat de l'altra, amb tot i ésser d'una frescor ben simpàtica.

Lluís Carbonell. Cal que aquest novell artista estudiï de ferm. La tela «Plaça del Mallol» és mancada de valors i un poc desllorigada de dibuix. Aquest assumpte no és pas dels fàcils de sortir-se'n airós, quan un hom fa l'aprenentatge. Li coneixem altres coses millors.

Angel Vila. Exposa una aquarel·la la qual, com és

molt natural, les altres pintures no la deixen conviure amb tranquil·litat.

Joan Vilà. Exposava una pintura de la Plaça de Riudaura, amb el típic «Ball del Gambeto». Creiem també, igual que el seu company Carbonell, que cal estudiar molt, sobretot amb assumptes d'aquesta mena, on el dibuix i els valors no poden decaure un sol moment.

Escultura. Sobresurt un nú de noia d'En Martí Casadevall, per la seva gràcia i per la seguretat en que cada cosa es troba en el seu lloc. Amb aquesta escultura l'artista no ha tingut necessitat de buscar la gràcia en el desflorament, com fan molts, sinó en la perfecció de la forma. Això és quelcom difícil d'aconseguir.

E. Vèlez. Ens dona a conèixer fins on arriba la seva tècnica amb «Dors d'home», potser una mica torturat.

Angel Vila. Sent més que cap altre el corrent de modernitat. Amb «Cap de noia» ens mostra les possibilitats de la seva orientació.

Lluís Carbonell i Jaume Sala exposen uns nus d'home no gaire interessants.

RESUM

Aquesta exposició, comptant amb la valor dels artistes expositors, podria donar una sensació de més empenya i sobre tot de renovació.

J. O.

Per una piscina

El comitè local de l'associació de joventut «Palestra», acceptant la proposta que feia en un «Comentari» el nostre volgut i distingit company «Demòfil», ha cursat la sol·licitud que transcrivim:

Excm. Senyor

Joan Sabater Vidal, solter, major d'edat, com a President de la Delegació local de l'entitat «Palestra», domiciliada a Barcelona i creada—entre altres—amb les finalitats d'aplegar la nostra joventut i treballar per al millorament de la seva formació física, cultural i moral, contribuïnt al desplegament de totes les iniciatives que tendeixin a proporcionar engrandiment i progrés, té l'honor d'exposar:

Que la Junta de l'esmentada entitat Delegada, en començar les seves tasques, segura d'interpretar un desig de molt temps sentit en la nostra població, ha pres com a primer acord sotmetre a la consideració de l'Excel·lentíssim Ajuntament de la seva digna Presidència, la necessitat de construir una «Piscina Municipal».

Molts són els motius per els quals ens veiem en el cas de lamentar la manca d'un lloc de natació muntat modernament en una ciutat de la importància de la nostra i que tan allunyada es troba de les platges. Tot i no volent abusar de la seva atenció, ens permetrem enumerar alguns d'aquests motius, els quals, per ells sols, al nostre entendre, justifiquen abastament la nostra petició.

Cal pensar primerament en el poc esforç que es fa en la nostra ciutat per atraure estiuajants i turistes, malgrat poder oferir als visitants certs atractius naturals privilegiats, com són: clima, paisatge, aigües, fonts i passeigs, com ben poques de les altres poblacions de més nom per a passar-hi l'estiu posseeixen.

No tenim ni una sola entitat o Patronat oficinós ni privat dedicat al foment del turisme; no disposem de fullets o programes que propaguin extensament les nostres bel·leses, ni fascicles informatius del magnífic centre d'excursions ben atractives que s'hi poden realitzar (apart d'unes poques i lloables iniciatives particulars) ni festeigs que durant l'estiu ens retinguin els nostres hostes més dies del que fixen aci la seva estada.—Com tresor que posem i del que no ens en sabem gaudir, de rendiments segurs en profit del nostre comerç i de la Municipalitat—guany positiu que ningú s'atreveria a posar en dubte—contemplem impassibles com cada any és major el nombre d'estiuajants que deserten cap a altres poblacions on han sabut donar al turisme tota l'empenya que es mereix i treure'n profits incalculables.—L'esmentada millora seria una compensació evidentíssima.

Altres dels motius que ens empeny en la nostra petició, per no dir el primer i el de més transcendència, és la implantació en els nostres costums de la més elemental higiene. Els moderns corrents de civilització, tan agermanats amb la salut pública i que han fet de palpitant actualitat l'adagi que diu «*Mens sana in corpore sano*», posen a primer terme l'ús freqüent del bany com una necessitat i com a tònic indispensable, ultra ésser les pràctiques de la netedat i l'exercici de la natació els més universalment recomanats per la conservació del bon equilibri de l'organisme. Aquest fet unànimement acceptat, fa aparèixer com a ciutats força inferiors totes aquelles que no es preocupen de disposar d'un lloc adequat que supleixi fins on sigui possible la manca de mar, facilitant als naturals i forasters el saludable esplai de la natació. Evitar, defugir aquesta inferioritat, és obligació primordial de tot otolít culte.

A més, podrien establir-se cursos escolars de natació

degudament reglamentada que, ultra la seva innegable utilitat, influïren en evitar els accidents que nedant en les gorgues del Fluvià, ocasionen sovint el dol a alguna família i la consternació general.

El cost material—relativament petit—si tenim en compte com seria compensat amb els ingressos i altres avantatges que reportaria en tots els ordres, mai podrà ésser causa d'haver de negligir aquesta positiva millora ni sotmetre-la a ajornaments ni dilacions, i més si calculem que per l'adqüaria moral que Olot ocupa, és avui ja un retard poc edificant la seva implantació, puix entenem que fa molts anys que s'havia d'haver efectuat.

El zel que en el curt temps de l'actuació que el digne Ajuntament per V. presidit ha donat proves, ha contribuït a fer néixer en nosaltres l'esperança de poder veure acompanyada una obra que seria un dels millors records a deixar per les generacions a venir i un orgull per la present, alhora que un alt honor per aquesta Corporació, a afegir als que l'han distingida d'ençà que li fou atorgada la direcció dels interessos comuns.

Entenem, doncs, que per portar a cap aquesta obra amb la major rapidesa, salvant el millor parer de V. E., caldria nomenar una Ponència que realitzés el projecte.

Que tant per les seves reconegudes aptituds, com per ésser afier de la seva competència, creiem que podria ésser formada per els senyors Ponents de les Comissions de Cultura, Foment i Finances, els quals, mitjançant un vot de confiança, dictaminarien sobre el pla a seguir.

Es per les raons exposades que, amb el major respecte, demanem sigui aquesta sol·licitud mereixedora de la seva atenció, i esperem dels enlairats sentiments de V. E. i provat amor a la ciutat, voldrà acordar el que es demana per al major bé d'ella.

Que Déu el guardi molts anys.

Olot, 6 d'Agost de 1980.

Excel·lentíssim senyor Alcalde President de la Comissió Municipal Permanent.—Ciutat.

Per què rectificar?

Quan posava el punt final en el meu darrer escrit, publicat en les planes d'aquest setmanari, no podia pas imaginar-me que encertés tant bé el blanc.

Cert que la veritat a molts els cou tant com la fíbula de l'escorçó; aquesta, però, ha punxat al caire mateix d'una llaga viva, i la ferida ha estat més sentida, més fortament dolorosa.

A l'home el perd sempre l'orgull. Si les seves obres fossin impulsades sols per el desig de reportar un bé a n'els semblants, sense ésser prenyades de crescudes dosis de vanitat personal, no seriem de bon troç tant susceptibles; amb peu ferm aguantaríem la veritat, perquè tots els nostres esforços anirien dreturats per els camins d'aconseguir-la.

Avui és tant difícil esbrinar quins mòbils interns menen l'home que actua, que gairebé es fa del tot impossible creure en la sinceritat de l'obra de ningú.

Jo, que no tinc la necessitat de dir-me *demòcrata*, perquè m'honro amb el nom d'*obrer*, i com a tal, treballant amb la defensa de tot el que sigui reivindicació de la nostra classe, puc mirar-me amb una mueca, barreja de dubte i d'ironia, la democràcia, barnís de moda amb que pretenen donar brill a llurs testes curfides de despit, molts dels burgesos i acaudalats del segle XX, disfressa d'aimant del baix poble, que ha servit a alguns de vestidura enganyadora, de pell de xai que els ha permès, desfigurats, devorar impunement la cleda.

Per això gairebé tots els actes que, fills d'aquest sector privilegiat, van encapsalats amb l'adjectiu de democràtics, sense heure'n esment, són remeis per a malures quin origen trobaríem en la seva manca d'amor envers aquest poble que amb el nom de demòcrates es posen a la boca.

—Aquest sanatori és obra de la nostra democràcia —pregonaran als quatre vents.— Aquí trobaran la salut que els manca els fills dels obrers que es crien anèmics, amb rostres esblanqueïts i ullerosos, pobres candidats a la tisis.— I recorrerem fàbriques i tallers, cercant endevades quelcom que ens recordi la higiene; els pares d'aquells infeliços treballaran amb escreix, els sous seran migrats, les feines penoses, l'alimentació mesquina, i amb el sanatori, fruit de la

seva democràcia, tractaran de guarir un mal ja estès, però no hauran tingut l'humanitarisme d'evitar-ne les causes que en són origen.

Amb tot i l'escepticisme que tinc a la sinceritat que pot impulsar a molts dels que es dediquen a fer actes d'aital naturalesa, no deixen d'haver-n'hi que al pretenir desvirtuar amb certa manera la cruesa de les injustícies comeses per la falsa forma d'ésser constituïda la societat actual, fan que hom vingui obligat a mirar-los amb complaença i fins de veure en ells una mà que se'ns ofereix protectora.

Així mirava jo la bella iniciativa del viatge dels nostres aprenents i escolars a Barcelona. Així ho feia constar en el meu darrer article i així ho mantinc ara; tal volta no m'era tan simpàtic el mitjà com es conquerien els cabals per portar-ho a la pràctica.

Era just que visitessin l'Exposició els fills dels humils? Crec que justíssim. El que és, doncs, de justícia, no s'obté per mitjà de funcions benèfiques ni de caritats, sinó que ho concedeix sense mirament qui pot i està obligat a fer-ho, qui compta amb els cabals del poble; quantes mils pesseles s'han malversat amb festeigs, viatges, fecs, homenatges, per no tenir l'esplendidesa d'abonar íntegres les migrades despeses que reportaven aquests minyons!

No podem ara aixecar el nostre crit si, com diuen alguns dels que hi anaren, no fóren amb tot degudament atesos, i si nosaltres, qui més qui menys, havem contribuït amb pesseles perquè es portés a terme l'excursió?

No podem dir que el deure dels acompanyants era no deixar-los ni un sol moment, ja que amb ells s'havia posat tota la confiança?

Com pot ningú creure amb la rectificació meua, si no rectificquen primer els aprenents que en el meu escrit tenien la paraula, ja que jo no feia res més que comentar el que ells afirmaven?

A n'aquell senyor que amb to despectiu em deia:

—**A més, qui sou vós? Quina autoritat teniu per parlar d'aquest assumpte?**

puc contestar-li que per a cantar les veritats no s'ha de posseir autoritat de cap mena, que la veritat, com que no és patrimoni de castes, pot eixir pura i immaculada de la boca d'un captaire que pidoli almoïna pels carrers.

A n'el **qui sou vós?** puc contestar que sóc qui amb res ha mancat a les normes d'educació que distingeixen els homes que volen anomenar-se cults, mentre que amb les expressives frases llençades contra meu, contra d'Acció CIUTADANA i contra la República (forma de govern que inclou en el seu sí aquesta llibertat i democràcia que pregonen) no és la forma més escaient per a fer-se digne d'ocupar llocs des d'on s'ha de donar un alt exemple de civilitat i bones maneres.

Puc dir amb veu alta: *Jo sóc humil, servidor vostre, que amb res us he ofès ni mancat.*

D. SALBERT

De l'anada a l'Exposició

El reportatge que el company Salbert publicà, la setmana passada, sobre l'anada a l'Exposició de Barcelona dels alumnes i aprenents de la ciutat i d'acord amb tota la redacció, ha tingut la virtut de demostrar-nos la densitat nerviosa d'alguns homes, que hi són esmentats i que no obstant ocupar llocs delicadament civils, no s'han pas portat com calia, emetent, en forma incorrecte, judicis contra el nostre company i contra nosaltres.

Deplorem la seva actitud, ja que no és aquesta la manera de fer trascendir la seva justificació.

D'antuvi estàvem disposats a complaure a algun dels al·ludits senyors en una petita variant que no modificava en res el fons del reportatge, ara però creiem més lògic que abans ens siguin donades les satisfaccions corresponents.

Per «El Deber»

Resto agraït a les manifestacions que els directors d'*El Deber*, fan, entorn a la meua nota «Mirada de reüll».

Evidentment, a quinze o a setze anys, no és té pas prou responsabilitat per denunciar les *trapaeries* dels homes de més de seixanta, encara que ofenguin a la moralitat ciutadana; moralitat que no existeix, ja que el sentit essencial de la paraula, sols és patrimoni de les dames que vesteixen fins als peus i de la gent que va a missa cada dia; i tot el que facin aquests, és indubtable que no pot ésser pernicios, i per tant, és obligació nostra, evitar que jovenets de setze anys siguin mancats d'aquesta comprensió, tota vegada que, en aquella edat, es té més generositat que encert i hem de tenir present que *generositat* és dir les coses tal com són, i *encert*, silenciar les que puguin ofendre a persones afectes a la nostra religió i a la nostra moral.

Així he comprés jo, (i crec que el seu text no ofereix dubtes), les amonestacions paternals que se'm fan des d'*El Deber* en l'article «Coses passades».

A. DOT-ARXÉ

Vària

BONS INTENTS

El ministre d'Hisenda, senyor Argüelles, entre altres coses digué als periodistes:

— *D'antuvi, pel desembre hi haurà eleccions, i vist el seu resultat, el rei decidirà si ha de continuar l'actual govern o bé traspasar el poder al partit que hagi obtingut majoria.*

Aquests sembla que són els bons intents que ens portaran cap a la normalitat.

LES ELECCIONS

Recordem a l'oloti liberal que no tingui vot, que si vol fer-lo servir quan calgui, recordi que «Concentració Republicana» té obertes unes oficines consultives que tramitaran la seva inclusió al cens.

VENTURA GASSOL

El poeta de «Tombs Flamejants», inseparable de Francesc Macià, ha retornat a Catalunya després d'un sojorn de set anys a l'estranger i d'uns dies a la presó d'Espanya. Ben arribat sigui.

Cinema, Teatre i Música

Al parlar d'espectacles aquesta setmana, el nostre esguard té de dirigir-se tot seguit a les funcions que, gràcies al bon encert i desprendiment de la Empresa del nostre primer coliseu, havem pogut admirar, posades en escena per la companyia de l'inimitable primer actor N'Enric Borràs.

El Cardenal, El Ferrer de Tall, El Abuelo i El Alcalde de Zalamea, els representà un elenc artístic que indiscutiblement es surt més aïrós amb el de teatre castellà.

Aquell tercer acte de *El Cardenal* i segon i tercer de *El Abuelo*, (les dues millors obres, al nostre entendre) no els veurem mai més, fets amb tanta justesa. Borràs estigué en ells a la gran altura dels seus bons temps. En *El Alcalde de Zalamea* ens demostrà el que pot amb el gest i amb la cara. Això es fer teatre, ésser un gran actor, saber escollir d'entre les grans obres. La companyia tota el secundava justa i encertada. Al sortir hom podia dir-se satisfet; no es pot demanar més.

Pot ésser amb veritat podríem dir del gran actor que és llàstima que en alguns moments faci massa comèdia, però la fa tan bé, que a n'ell li és perdonable.

Villagómez ens plagué més en *El Abuelo* que amb el paper de «Justícia de Roma» de *El Cardenal*; és, però, un actoràs. A n'el galan el salva la figura; sent, amb tot, el que vol dir i s'esforça; això fa que quedi discret i no desentoni. Coneixem ja de temps a n'els senyors Perelló i Carnicero per bons intèrprets. El rest d'actors secunden bé les primeres figures.

La senyora Bové i la ingènua, ens dibuixaren figures ben agradables. La senyora Molgosa justa en *El Cardenal* i la millor figura de *El Ferrer de Tall*, que fou en conjunt flacot. En resum, una companyia esplèndida, a la que el públic d'Olot no ha correspost encara tal com mereixia, ja que en les dos representacions millors quedaven molts seients per vendre.

Una felicitació ben coral a la empresa, que ha proporcionat a l'aimant del Teatre unes hores plaentes.

A. S.

Esportives

Demà el nostre primer equip es desplaçarà a La Escala per a jugar-hi un partit amistós amb el d'aquella localitat.

■ Els propers dies 15 i 16 del que som, ens visitarà el potent equip «Penya Arenas» de Barcelona.

Festival Pro-Colònies Escolars

Tal com prometèrem en el número anterior, a continuació donem una llista detallada dels ingressos i despeses obtinguts en el festival Pro-Colònies Escolars, organitzat per un grup d'aficionats de la nostra ciutat, amb la cooperació de l'orquestra «La Principal Olotina» i el «Trio Studium»:

INGRESSOS

Recaptat en la guixeta del Teatre Principal per variis conceptes.	501'30
Idem per 25 llotges al domicili (Patxet).	125'00
Idem en la safata.	43'05
Donatiu lliurat al Sr. Descals.	9'00
Total recaptat . . .	678'35

DESPESES

Porters porta principal del Teatre.	5'00
Porter Casino.	2'50
Empleat de la guixeta	5'00
Conserje.	7'00
Tramoia i Guardarropa.	43'50
Drets de Galeria	25'50
Repartir i fixar programes i cartells.	6'00
Empleat Teatre (Surós).	1'00
Electricista.	3'00
Baldomer Oliveras (varis treballs).	2'00
Taquillatge.	4'00
Cartells i programa a Pere Aubert.	25'00
Patxet, passar llotges i recollir el seu import.	5'00
Decorat casa Valera Zabala de Barcelona.	30'00
Recader «El Rayo».	4'50
Lloguer trajes casa Subirana, de Vic.	40'00
Transport dels mateixos (Badia).	11'50
Pagat a Carme Roijals per representació i Agència.	71'00
» » » per viatges anada i tornada.	25'70
» » » (Hotel Sant Esteve).	21'25
» a E. Oller per perruques i caracteritzar.	10'00
» a Tomàs Oró per copiar algun paper.	2'00
» a Esteve Sala per tres obres «Mar i Cel».	7'00
Telefonema i correspondència a Vic, per trajes i a Barcelona per decorat, actriu i demés.	3'50
4 capses de colcrem i agulles imperdibles.	1'00
Gir-postal a casa Subirana, de Vic.	1'00
Total de despeses.	363'25
Lliurat a benefici Pro-Colònies Escolars.	315'10
TOTAL.	678'35

Olot, Agost de 1930.

D'ací i d'allà

■ Hem tingut el gust d'estrenyar la mà del nostre benvolgut company Damià Juvinyà que fou Alcalde d'aquesta ciutat.

■ El diumenge passat, mentre es banyava amb altres companys al riu Fluvià, i en el lloc conegut per «Cudella», el jove de 21 anys Josep Ferrer i Pujolar, domiciliat a la masia «Paradó», del poble de Les Preses, tingué la desgràcia de sofrir un accident i morí negat.

Fins l'endemà no fou trobat el cadàver del dissortat minyó.

El jutjat practica les diligències corresponents.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, so-
d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)
entrada per l'avinguda Paluzie.

■ *Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona.*— Amb motiu de la festa major d'Amer i La Sellera, els dies 15 i 17 d'aquest mes no circularà tren n.º 9, però en el seu lloc circularà un extraordinari que sortirà d'Olot a les 18'37 i arribarà a Girona a les 21'11.

El dissabte dia 16, no circularà el tren núm. 20.

■ Continua oberta l'exposició inaugurada el dia 2 a la «Sala Vayreda» podent-se visitar els dies feiners de set a nou de la vetlla, i de vuit a nou els dies festius.

■ L'alcaldia fa públic que el senyor Joan Escapa i Masaló ha demanat permís d'instal·lar un electro-motor de 7'5 HP. per obrar fusta a l'edifici que posseeix i que té destinat a aquest objecte a la carretera de Sant Joan de les Abadeses a Santa Coloma de Farnés, Km. 51, Hm. 1. Avisa als veïns que poden presentar les reclamacions a Secretaria en el termini de 15 dies.

CONSULTORI - JUBERT

Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ L'alcaldia fa assaber que el Senyor Ramon Cornellà i Pujolar ha sol·licitat permís per instal·lar un electro-motor de 5 HP. en un cobert propietat del Senyor Pere Pujoldevall situat a la vora de la carretera de Banyoles. Tots els veïns poden reclamar durant quinze dies a Secretaria.

■ Després de nous èxits aconseguits aquests darrers dies a Barcelona, avui ha sortit en direcció a Cervera (França), la popular cobla-orquestra «La Principal Olotina» per a donar-hi una sèrie de sardanes, concerts i balls.

Per bon savó, elegiu sempre el **Chimbo**

Renta a la perfecció i no es gasta.—Una pastilla d'aquesta famosa marca, dura per dues de les altres.

Proveu-lo i us convencereu.

DISTRIBUIDOR PER LA PLAÇA:

E. Hostench Trasfi. - Girona, 8 - Olot.

■ El passat juliol foren sacrificats a l'escorxador públic, 111 porcs, 1504 xais, 36 ovelles, 439 cabrits, 86 vedelles i 4 bous, amb un pes total de 36.048 quilos pes quals l'Ajuntament cobrà per arbitris 11,347'15 pessetes.

■ Ha estat donada al servei públic la carretera de Vic a Olot, que passa per Collsacabra, quedant així unides la plana d'Ausona amb la muntanya olotina

E. VELEZ posa en coneixement de quantes persones els interressi, que els encàrrecs de treballs per a laboratori fotogràfic, podran fer-se tots els dies de set a nou del vespre a la «Sala Vayreda», carrer del Carme, 1 (abans «Saló Citroën»)

■ La fira del primer dilluns de mes, fou més que regularment concorreguda. Abundà tota mena d'articles i bestiar. Les transaccions foren també ben animades i fetes a bons preus.

■ El veí poble de Sant Joan les Fonts, ha celebrat durant els dies 2, 3 i 4 la seva Festa Major. Tots els actes així religiosos com profans es veieren ben concorreguts i animats.

■ Els agents del fisc, procedeixen a la inspecció anual de peeos i mesures i al cobrament de l'impost corresponent.

■ Demà sols estaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

■ Demà estaran obertes les farmàcies dels senyors Llach i Bolós.

Molt bones com també econòmiques de preu, són les **GALLETES i BISCUITS**

Maria Artiach

— Demaneu-les als millors establiments —

Distribuidor per la plaça

E. HOSTENCH TRASFÍ - Girona, 8. - Olot

Impremta de Pere Aubert. Olot

Magatzems de Robes **CASA NYERA**

DE

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats. - Senyora: Abans de comprar, visiti aquests Magatzems

Carrer de l'Aigua, 10 ————— OLOT

Camiseria Pujolar

Gran assortit de mitjes amb colors d'última moda amb fil, seda i seda natural, en classes immillorables de molta duració

Camises, corbates, culots, sueters, gerseis

MODERNA FARMACIA LLACH

Hotel-Restaurant de Sant Sebastià

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21. — OLOT

**DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR**

EL DE MÉS RENDIMENT

EL MÉS BÓ

I EL MÉS ECONOMIC

**DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS**